

บทที่ 5

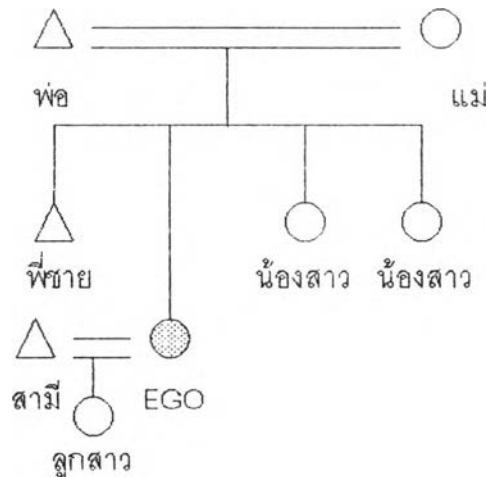
การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

(In-depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นเครื่องมือทางมานุษยวิทยาอย่างหนึ่ง ที่ใช้ศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มประชากรเป้าหมาย และเพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จะใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กับกลุ่มประชากรเป้าหมาย ซึ่ง ได้แก่ผู้ขับขี่รถยนต์ส่วนบุคคลที่ประสบอุบัติเหตุในถนนวิภาวดีรังสิต พื้นที่รับผิดชอบของ งาน 4 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจจราจร และในถนนที่เชื่อมต่อ หรือตัดผ่านถนนวิภาวดีรังสิต พื้นที่ในความรับผิดชอบของ สถานีตำรวจนครบาลคอนเือง สถานีตำรวจนครบาลทุ่งสองห้อง สถานีตำรวจนครบาลบางเขน และสถานีตำรวจนครบาลพหลโยธิน รวมประชากรที่สัมภาษณ์ จำนวน 10 คน สัมภาษณ์หน่วยงานละ 2 คน ในการสัมภาษณ์จะใช้นามสมมติกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด

ครอบครัวและเครือข่าย

ไดอะแกรมที่ 5.1 ครอบครัวเครือข่าย กานดา

กานดา มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 4 คน เป็นชาย 1 เป็นหญิง 3 กานดา เป็นคนที่ 2 ครอบครัวของกานดา มีความสนิทสนมกันพอสมควร โดยเฉพาะน้องสาวคนสุดท้าย มีความสนิทสนมมากกว่าคนอื่น เนื่องจากเป็นน้องคนเล็กและระหว่างที่ทำงานอยู่ที่ห้างสรรพสินค้า ทั้งสองทำงานอยู่สถานที่เดียวกัน แต่หลังจากที่แยกครอบครัวออกไปแล้วความสัมพันธ์ก็ค่อยๆ ลดลง เนื่องจากต้องให้ความสนใจครอบครัว และงานในหน้าที่ความรับผิดชอบมีมากขึ้น นาน ๆ ครั้งจะกลับไปเยี่ยมพ่อ แม่ และน้อง ที่ย่านบางโพ เขตบางซื่อ

ชีวิตประจำวัน

กานดา จะออกจากบ้านไปทำงานเวลาประมาณ 07.30 น. ของทุกวันทำการ โดยจะขับรถออกจากหมู่บ้านไปตามถนนวิภาวดีรังสิต ไปส่งบุตรสาวที่โรงเรียน ซึ่งอยู่ในย่านเดียวกันกับที่ทำงาน ส่วนสามีก็จะขึ้นรถไปด้วยและมาขึ้นรถไฟต่อที่สถานีรถไฟคอนเมือง เพื่อเข้าไปทำงานที่ใจกลางเมือง ย่านเขาวราช และกลับถึงบ้านเวลาประมาณ 18.00 น. ทุกวัน สำหรับอาหารทั้งมือเช้า และมือเที่ยงต่างคนต่างรับประทาน ส่วนมือเย็นจะร่วมกันรับประทานที่บ้าน

สำหรับในวันหยุด จะพาครอบครัวไปเยี่ยมปู่ ย่า ตา ยาย รวมทั้งญาติ คนอื่น ๆ ที่แยกย้ายครอบครัวกันอยู่ย่าน จว.เมืองนนทบุรี และย่านประคูน้ำ

ประสบการณ์ขับซึรดยนต์ เนื่องจากไม่มีความชำนาญในการขับขี่ การเดินทางทุกครั้ง กานดา จะต้องเป็นผู้ขับซึรด และเนื่องจากความเป็นคนรักรถ จึงไม่อนุญาตให้คนอื่นที่คนไม่ไว้วางใจ ขับซึรดของตน เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมเนื่องจากฝ่าฝืนกฎจราจรหลายครั้ง และเคยประสบ อุบัติเหตุในลักษณะเฉี่ยวชน ทรัพย์ดินเสียหายไม่มาก ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ในปี 2541 จำนวน 2 ครั้ง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เห็นว่ารถในท้องถนน โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไป ไม่สอดคล้อง กับพื้นที่ผิวดถนนทำให้เกิดปัญหาจราจรติด การควบคุมปริมาณของรถจะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรได้ สำหรับตนเองแล้ว เนื่องจากการขนส่งสาธารณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันขาดคุณภาพ และแออัดคับแคบ ประกอบกับจะต้องไปส่งบุตรสาวที่ โรงเรียน คนและครอบครัวจึงจำเป็นต้องเลือกซื้อรถยนต์ส่วนตัว มาใช้ การปรับปรุงคุณภาพรถขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะรถโดยสารประจำทาง จะทำให้คนเลิกใช้รถ ยนต์ส่วนตัว และหันมาใช้รถโดยสารประจำทางมากขึ้น จึงจะทำให้การจราจรมีความคล่องตัวมากขึ้น ปัญหาจราจรติดจะลดน้อยลง เพราะปริมาณรถในท้องถนนน้อยลง

การประกอบอาชีพ

กานดา เปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ครั้ง และครั้งนี้ คั้งใจจะเข้าไปจนกว่าจะเกษียณอายุ เนื่องจากเห็นว่าให้ผลตอบแทนมากพอสมควร และเมื่อรวมกับรายได้จากสามีแล้วสามารถที่จะใช้จ่ายภายใน ครอบครัว ได้ รวมทั้งช่วยเหลือญาติพี่น้องเป็นครั้งคราว ได้ตามสมควร โดยไม่เคอะคร้อน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ยังคงจะประกอบอาชีพนี้คือไปจนเกษียณอายุ และปัจจุบัน กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาหวังไว้ว่าจะมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งงานที่ดีและ สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 2

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายแก่น
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.อ.วิเชียร มูริจันทร์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ สถานีตำรวจนครบาลคอนเือง
 เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 14.00 น.

ลักษณะทางสังคม

แก่น เป็นชายไทย อายุ 49 ปี เกิดที่ ต.บ้านขาม อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น จบการศึกษา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่บ้านเกิด ปัจจุบันประกอบอาชีพรับจ้างขนส่งสินค้าจากโรงงาน ย่านรังสิต ไปส่ง
 ตามสถานที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร มีครอบครัวแล้ว ไม่มีบุตร แต่ได้รับหลานสาวซึ่งเป็นญาติของ
 ฝ่ายภรรยามาเป็นบุตรบุญธรรม 1 คน ปัจจุบันกำลังเรียนอยู่ระดับ ปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัย ย่าน
 บางเขน

ประวัติชีวิต

เกิดที่ ต.บ้านขาม อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น บ้านเกิด ชาวบ้านส่วนใหญ่ประมาณ ร้อยละ
 99 ประกอบอาชีพทำนา ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพรับราชการ และรับจ้างทั่วไป ครอบครัวของบิดา
 มารดาของ แก่น เป็นชาวนา และเป็นครอบครัวใหญ่ เมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นภาคบังคับ ก็
 ได้ช่วยพ่อ แม่ และพี่ ๆ ทำนาอยู่ที่บ้าน จนอายุได้ประมาณ 16 ปี ได้เข้าไปรับจ้างเป็นเด็กล้างจานที่ร้าน
 ขายอาหารที่ตัวจังหวัดขอนแก่น ต่อมาได้เข้ามาทำงานใน โรงงานทอผ้าย่านรังสิต และโดยที่เป็นคน
 หนักเอาเบาสู้ จึงทำให้เกิดทักษะในการทำงาน และได้รับเงินเดือนสูงมากขึ้นพอที่เลี้ยงตนเองได้ และ
 ลงไปช่วยเหลือพ่อ แม่ที่ขอนแก่น ได้บ้างตามสมควร เมื่อแต่งงานมีครอบครัว ได้เจียดเงินจำนวนหนึ่ง
 ซื้อที่ดินบริเวณซอยสุขิ 1 จำนวน 100 ตร.ม. ปลูกบ้านพักอาศัย ต่อมา แก่น ได้ลาออกจากงาน คงปล่อยให้
 ภรรยาทำงานใน โรงงานทอผ้าเพียงคนเดียว จึงยืมเงินจากญาติมาซื้อรถสองแถวรับส่งโดยสาร อยู่
 ย่านตลาดรังสิต-ท่าแร่ จังหวัดปทุมธานี (สมัยก่อนยังไม่มีสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ผู้จะข้ามไป
 ปทุมธานีจะต้องไปลงเรือข้ามฟาก)

เนื่องจากเกือบตลอดเวลาที่ออกจากบ้าน แก่น ก็จะวนเวียนทำงานอยู่ตาม โรงงานใน
 ย่านรังสิต ประกอบกับความเป็นคนมีเพื่อนพ้องมาก แก่น จึงได้งนรับส่งสินค้าจาก โรงงานต่าง ๆ เข้า
 ไปส่งตามจุดต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร กิจการมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นเรื่อย ๆ งานขนส่ง มีเพิ่มมากขึ้น
 จึงได้ขยายกิจการขนส่ง จากรถยนต์ปิคอัพ เป็นรถบรรทุก 6 ล้อ จาก 1 คัน เพิ่มเป็น 2 และ 3 คัน ตาม

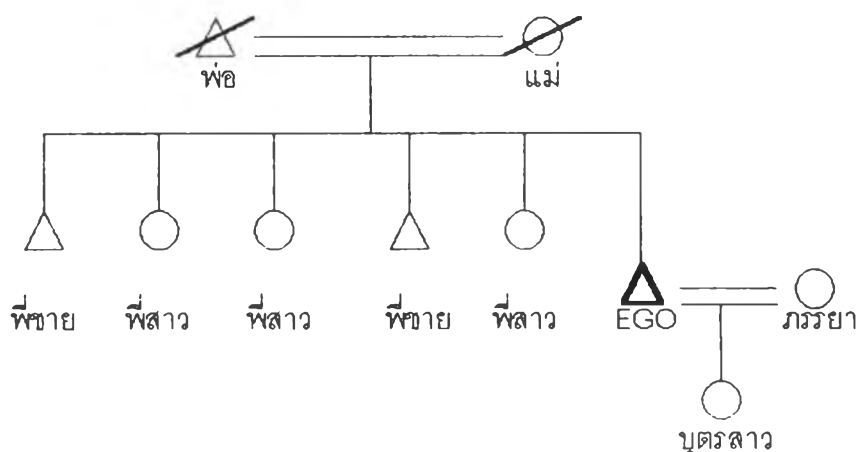
ลำดับ และต่อมาเกิดการขนส่งขบเซาหลง งานขนส่งน้อยลงจึงได้ขายรถบรรทุกไป 2 คัน และนำเงินที่ได้จากการขายรถและเงินที่เก็บไว้อีกส่วนหนึ่งไปปลูกบ้านเช่า และเปิดร้านขายของชำให้ภรรยา ส่วนตนเองก็รับจ้างขนส่งบ้างเป็นครั้งคราว

ชีวิตประจำวัน

กรณีที่จะต้องไปขนส่งสินค้าให้กับลูกค้า เวลา 08.00 น. จะต้องนำรถไปรับสินค้าที่บริษัท โดยทางบริษัทจะมีรถบรรทุกสินค้าขึ้นรถให้ เวลาประมาณ 10.00 น. ก็จะขับรถไปส่งสินค้ายังเป้าหมาย ซึ่งมีระยะทางไม่แน่นอน ถ้าระยะทางไกล หนึ่งวันก็จะส่งสินค้าได้ 1 เที่ยว แต่ถ้าระยะทางใกล้ ก็จะส่งสินค้าได้ 2 เที่ยวต่อวัน เนื่องจากรถบรรทุกทุกเป็นรถที่เจ้าพนักงานจราจรห้ามวิ่งในช่วงเวลาเร่งด่วน เช้าตั้งแต่เวลา 06.00-09.00 น. และเย็นตั้งแต่เวลา 15.00-20.00 น. การวิ่งในเส้นทางที่มีระยะทางไกล หากไม่สามารถเดินทางกลับภายในกำหนดเวลา ก็จะต้องมองหาที่จอดจนกว่าจะพ้นเวลาห้าม คั้งนั้น มีบางวันจะกลับถึงบ้านดึก และบางวันกลับถึงบ้านแคว้น

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.2 ครอบครัวและเครือญาติ แก่น

แก่น มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน แก่นเป็นคนที่มี 6 คนสุดท้อง สมาชิกในครอบครัวมีความสนิทสนมกัน ทุกครั้งที่ แก่น กลับไปเยี่ยมบ้าน บรรดาพี่ ๆ ซึ่งได้แยกครอบครัวออกไป อยู่ภายในหมู่บ้านจะไปร่วมรับประทานอาหาร และดื่มกินกันสนุกสนาน

สำหรับบิดา มารดา เสียชีวิตทั้งสองคนแล้ว ในบรรดาพี่ ๆ ทั้งหมด มีพี่ชายคนที่ 4 เพียงคนเดียวที่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนพี่ที่เหลือทั้งหมดเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ภรรยา ของแก่น เป็น คนจากภาคใต้ จว.นครศรีธรรมราช รักชอบพอกันสมัยเมื่อทำงานอยู่ในโรงงานทอผ้า ทั้งสองไม่มีบุตรด้วยกัน จึงได้รับหลานญาติฝ่ายภรรยา มาเป็นบุตรบุญธรรม ตั้งแต่อายุ 3 ขวบ ปัจจุบันอายุ 20 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

แก่น เห็นว่าปัญหาการจราจรที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหารถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไปและผู้ขับขี่บางคนขาดทักษะในการขับขี่ บางคนขับขี่ด้วยความประมาท หวาดเสียว ไม่เคารพกฎจราจร จนเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ และเพิ่มปัญหาการจราจร

สภาพปัญหาการจราจรในปัจจุบัน แก่น เห็นว่ามีสภาพที่แย่มากกว่าแต่ก่อนมาก การแก้ไขปัญหานอกจากการจำกัดปริมาณของรถแล้ว การเพิ่มโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ก่อให้เกิดปัญหาจราจรโดยตรง เช่น จอดซ้อนคัน จอดในที่ห้ามจอด น่าจะช่วยแก้ไขปัญหาได้ เพราะจากประสบการณ์ในการขับขี่ ถนนบางสาย หรือบางซอย จะมีรถจอดฝ่าฝืนกฎจราจรกีดขวางการจราจรอยู่เสมอ บางครั้งทำให้คนไม่สามารถนำสินค้าไปส่งได้ทันตามกำหนดเวลา

การประกอบอาชีพ

เนื่องจาก แก่น เรียนจบเพียงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพส่วนใหญ่ทั้งในอดีต และปัจจุบัน จึงเป็นงานประเภทใช้กำลังกายเป็นส่วนใหญ่ โดยเริ่มตั้งแต่เป็นเด็กล้างจานตามร้านอาหาร ยกเหล็ก แยกเหล็กตามงานก่อสร้างต่าง ๆ และงานในโรงงานทอผ้า ขับรถรับจ้าง ขับรถบรรทุกขนส่งสินค้า

อาชีพรับจ้างขนส่งสินค้า นับว่าเป็นอาชีพที่น่าชีวิต ครอบครัวยุ ของ แก่น ไปสู่ความสำเร็จของชีวิตครอบครัวได้มาก จากการที่เป็นคนมือเปล่าไม่มีทรัพย์สินมีค่าเป็นของตนเอง ปัจจุบันมีบ้านเช่า 30 ห้อง มีรถยนต์ใช้ มีร้านค้าขายของชำ

ชีวิตในอนาคต

จะเลิกประกอบอาชีพขนส่งสินค้า (ขับรถบรรทุก) เนื่องจากสภาพร่างกายไม่อำนวย และไม่มีบุตรชายที่จะสืบทอดอาชีพต่อไปได้ การจ้างคนงานเข้ามาดูแลไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากปัจจุบันงานขนส่งสินค้านี้น้อยลง ปัญหาการจราจรมีมาก และบางวันเงินค่าจ้างขนส่ง ต้องถูกจ่ายเป็นค่าปรับให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร รายได้จากบ้านเช่า และจากร้านค้าขายของชำ ปัจจุบันมีมากพอที่จะเลี้ยงครอบครัวได้ และบุตรสาวก็จะสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์

นาย สมศักดิ์

ผู้สัมภาษณ์

ร.ต.อ.วิเชียร มูริจันทร์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่

สถานีตรวจนครบาลบางเขน

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 09.00 น.

ลักษณะทางสังคม

สมศักดิ์ เป็นชายไทย อายุ 42 ปี บ้านอยู่แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง อาชีพรับราชการ มีครอบครัวแล้ว ภรรยา อาชีพรับราชการ มีบุตร 2 คน เป็นหญิง 1 คน ชาย 1 คน บุตรคนโตเป็นหญิง อายุ 10 ขวบ กำลังศึกษา อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และคนรองเป็นชายอายุ 8 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บุคลิกภาพ

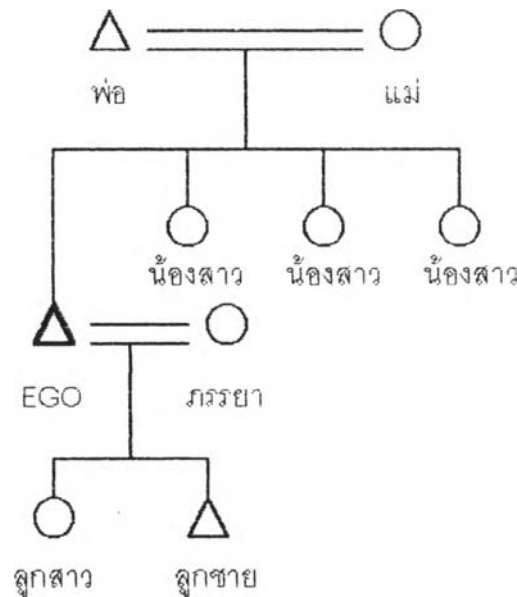
สมศักดิ์ รูปร่างสันทัด ผิวดำแดง สูงประมาณ 169 ซม. ร่างกายแข็งแรง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความเป็นกันเองและกระตือรือร้นในการตอบคำถาม

ประวัติชีวิต

สมศักดิ์ เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด เกิดที่ แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร ครอบครัวไม่ร่ำรวย แต่ก็ไม่ยากจน บิดารับราชการ มารดาขายข้าวแกงอยู่บริเวณตลาดบางโพธิ์ เนื่องจากครอบครัวไม่ได้ร่ำรวย เมื่อเรียนจบชั้นมัธยมตอนปลาย จึงไม่สามารถเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัย ที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับและใฝ่ฝันของบุคคลทั่วไป แต่ด้วยความเป็นคนรักการเรียน เห็นความสำคัญของการศึกษา จึงได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในคณะรัฐศาสตร์ จนสำเร็จการศึกษา และสามารถสอบแข่งขันคัดเลือกเข้ารับราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยได้ในเวลาต่อมา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.3 ครอบครัวและเครือญาติ สมศักดิ์

สมศักดิ์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็น ชาย 1 คน เป็นหญิง 3 คน สำหรับ สมศักดิ์ เป็นบุตรคนโต ครอบครัวมีความสนิทสนมกันพอสมควร แต่เนื่องจาก สมศักดิ์ เป็นบุตรคนเดียวที่เป็นชาย ชีวิตในช่วงวัยรุ่นส่วนมากจึงค่อนข้างจะห่างเหินครอบครัว ชีวิตส่วนมากจะอยู่กับเพื่อน ๆ รุ่นราวคราวเดียวกัน กิจกรรมร่วมระหว่างครอบครัวนาน ๆ จะมีสักครั้ง และหลังจากแต่งงาน ได้แยกครอบครัวไปอยู่ที่บ้านภรรยาข้างบางพลัด

ภรรยาของ สมศักดิ์ เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด รักชอบพอกันตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีอาชีพรับราชการ มีบุตรด้วยกัน 2 คน คนโตเป็น หญิง อายุ 10 ปี และเล็ก เป็นชาย อายุ 8 ปี

ชีวิตประจำวัน

สมศักดิ์ ตื่นนอนประมาณ 06.00 น. หลังจากรับประทานอาหารเช้า ก็จะเดินทางไปทำงานซึ่งมีที่ทำการอยู่ข้างบางเขน โดยจะขับรถไปส่งบุตรทั้ง 2 คนที่โรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน และไปส่งภรรยาซึ่งที่ทำงาน แล้วจึงเลยไปที่ทำงาน ในช่วงเย็นเวลาประมาณ 17.00 น. ขับรถไปรับภรรยาซึ่งที่ทำงานของภรรยา และเดินทางกลับ ถึงบ้านเวลาประมาณ 18.30 น. ส่วนบุตรมีรถรับส่งของโรงเรียนไปส่งที่บ้าน โดยปกติครอบครัวจะร่วมรับประทานอาหารเย็นด้วยกันทุกวันเวลาประมาณ 19.00 น. และเข้า

พักผ่อนหลับนอนเวลาประมาณ 21.00 น. ชีวิตจะเป็นไปในลักษณะเช่นนี้ตลอด เว้นวันหยุด สวมศักดิ์ จะพาครอบครัวไปพักผ่อน และเยี่ยมชมญาติ คามแค่โอกาสจะอำนวย

ประสบการณ์ในด้านอุบัติเหตุ จากการขับขี่ที่ผ่านมา ในปี 2541 ประสบอุบัติเหตุ 3 ครั้ง เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในลักษณะเฉี่ยวชนขณะเปลี่ยนช่องทาง 2 ครั้ง และคนอื่นขับชนท้าย 1 ครั้ง ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ ทั้ง 3 ครั้ง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

อุบัติเหตุจราจรเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของปัญหาโรคติด เพราะการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ถึงแม้จะไม่เกิดความรุนแรง แต่กว่าคุณจะมีอาการเสียวหาย หรือมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ ทำแผนที่เกิดเหตุเสร็จสิ้น หรือแฮกรดที่กีดขวางการจราจรออกไปจากถนนได้ต้องใช้เวลานานพอสมควร และหากเป็นอุบัติเหตุที่มีความรุนแรงยิ่งใช้เวลานานในการแฮกรดคุณที่มีกีดขวางการจราจรออกไปจากทาง การขับขี่ด้วยความไม่ประมาท มีวินัย ไม่เห็นแก่ตัว ให้เกียรติผู้ขับขี่คนอื่น จะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุการจราจรลงได้ และจะช่วยแก้ไขปัญหารoadside ได้อีกทางหนึ่ง การกวดขันวินัยจราจรของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง

การประกอบอาชีพ

เมื่อครั้งที่ยังเขียนหนังสืออยู่ ว่างเว้นจากการท่องเที่ยวรับคำรา สวมศักดิ์ จะช่วยบิดามารดาและน้อง ๆ ชายชาวแกง รวมทั้งเก็บถ้วย เก็บจานเป็นครั้งคราว ตามแต่เวลาจะอำนวยให้ แต่หลังจากที่แต่งงานและย้ายไปอยู่กับครอบครัวของภรรยา งานราชการในหน้าที่รับผิดชอบเป็นงานหลัก ทั้งนี้เนื่องจากเช้าจะต้องรีบเดินทางไปทำงาน และกลับถึงบ้านมีค่าแทบทุกวัน

ชีวิตในอนาคต

สวมศักดิ์ มีอาชีพรับราชการ บิดา มารดา ก็มีได้ร่ำรวย และไม่มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ในขณะนี้ยังไม่คิดที่จะเปลี่ยนงานจะยังคงยึดอาชีพรับราชการที่ทำอยู่ในปัจจุบันต่อไปจนกว่าจะเกษียณอายุราชการ ชีวิตในอนาคตต้องการความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ เป็นที่รักของประชาชน ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์ นาย คอน
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.วิเชียร มูริจันทร์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ สถานีตรวจนครบาลคอนเมือง
 เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 10.00 น.

ลักษณะทางสังคม

คอน เป็นชายไทย อายุ 50 ปี มีบ้านพักอยู่ที่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี จบการศึกษาชั้นมัธยมคอนปลาย ประกอบอาชีพรับราชการ กรมศุลกากร มีครอบครัวแล้ว ภรรยาเป็นแม่บ้านไม่ทำงาน ไม่มีบุตร เนื่องจากเมื่อครั้งที่แต่งงานใหม่ ๆ ป่วยเป็นโรคเนื้องอกในมดลูก และแพทย์ที่ทำการรักษาได้ตัดมดลูกทิ้งเพื่อป้องกันโรคมะเร็ง จึงไม่สามารถให้กำเนิดบุตรได้

บุคลิกภาพ

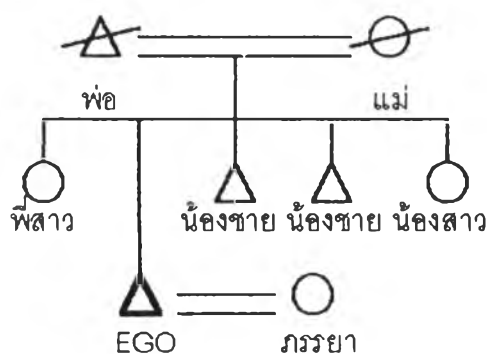
คอน รูปร่างสูงใหญ่ ผิวขาว สูงประมาณ 178 ซม. ร่างกายแข็งแรง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ต่อเพื่อน ๆ และคนใกล้ชิด มีความเป็นกันเองและกระตือรือร้นในการตอบคำถาม

ประวัติชีวิต

คอน มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อำเภอบางปะน้ํา จังหวัดสุพรรณบุรี ได้เข้ามาศึกษาเล่าเรียนที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ยังเด็ก โดยเข้าพักอาศัยอยู่กับญาติ ย่านสามเสนใน ซึ่งรับราชการเป็นนายทหาร หลังจากสำเร็จการศึกษาได้เข้าทำงานที่กรมศุลกากร และได้รับการแต่งตั้งโยกย้ายให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในหลายพื้นที่ ปัจจุบันประจำอยู่ที่ด่านศุลกากรขาออก ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ

ครอบครัวและเครือญาติ

โคอะแกรมที่ 5.5 ครอบครัวและเครือญาติ คอน

คอน มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็น หญิง 2 คน เป็นชาย 3 คน สำหรับคอน เป็นบุตรคนที่ 2 มีพี่สาว 1 คน น้องสาว 1 คน และ น้องชาย 2 คน บิดา - มารดา เสียชีวิตแล้วทั้งสองคน พี่น้อง ทั้ง 4 คน ได้แต่งงานและแยกครอบครัว เนื่องจากต่างคนต่างมีครอบครัว ต่างคนต่างมีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ความสนิทสนมระหว่างพี่น้องจึงลดน้อยลง วันขึ้นปีใหม่ หรือเทศกาล ครุขสงกรานต์ อาจมี โอกาส ได้พบปะสังสรรค์กันครบทุกคนสักครั้งที่บ้านเกิด และส่วนวันอื่น ๆ เนื่องจาก คอน ไม่มีบุตรที่ต้องเป็นภาระ จึงมักจะเป็นคนที่คอยไปเยี่ยมเยือน พี่ น้อง ตามแต่โอกาสจะอำนวย

ภรรยาของ คอน เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด รักชอบพอกันตั้งแต่สมัยที่ทำงานอยู่ที่กรมศุลกากรด้วยกัน ปัจจุบันได้ลาออกจากราชการแล้ว เนื่องจากสภาพร่างกายไม่แข็งแรง เพราะการเจ็บป่วยจากเนื้องอกในมดลูก ไม่มีบุตรด้วยกัน

ชีวิตประจำวัน

คอน ตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากรับประทานอาหารเช้า เดินทางไปทำงานที่ทำ อากาศยานกรุงเทพ ในช่วงเย็นเวลาประมาณ 16.30 น. เดินทางกลับบ้านพัก ถึงบ้านเวลาประมาณ 18.00 น. โดยปกติครอบครัวจะร่วมรับประทานอาหารเช้า - เย็นด้วยกันทุกวัน เข้าพักผ่อนหลับนอนเวลาประมาณ 21.00 น. ชีวิตจะเป็นไปในลักษณะเช่นนี้ตลอด และนาน ๆ ครั้ง ในช่วงวันหยุด คอน และ ภรรยา จะเดินทางไปเยี่ยมเยือน พี่น้อง ที่อยู่ในกรุงเทพฯ และที่จังหวัดสุพรรณบุรี

ประสบการณ์ในด้านอุบัติเหตุจากการขับขี่ที่ผ่านมา ในปี 2539 ประสบอุบัติเหตุ 2 ครั้ง ในลักษณะชนท้าย เนื่องจากรถคันหน้าหยุดกะทันหัน ภรรยาได้รับบาดเจ็บ

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

อุบัติเหตุจราจรเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของปัญหาจราจร เพราะการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ถึงแม้จะไม่เกิดความรุนแรง แต่กว่าคูกรณีจะตกลงค่าเสียหาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ ทำแผนที่เกิดเหตุเสร็จสิ้น หรือแยกรถที่กีดขวางการจราจรออกไปจากถนนได้ ต้องใช้เวลามากพอสมควรกว่าจะแยกรถที่เกิดอุบัติเหตุที่กีดขวางการจราจรออกจากกันได้ การขับขีรถด้วยความไม่ประมาท มีวินัย ไม่เห็นแก่ตัว ให้เกียรติผู้ขับขี่คนอื่น จะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุการจราจรลงได้ และจะช่วยแก้ไขปัญหารถติดได้อีกทางหนึ่ง การกวดขันวินัยจราจรของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง

การประกอบอาชีพ

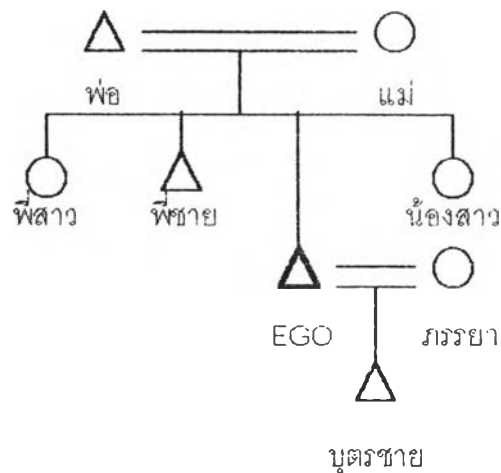
ถึงแม้ครอบครัวบิดา มารดา ของ คอน เป็นชาวนา แต่ คอน ก็ไม่เคยทำนาเลย เนื่องจากออกจากบ้านเข้ามาเรียนหนังสืออยู่ที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุยังเด็ก และภายหลังที่สำเร็จการศึกษา ก็สามารถสอบแข่งขันเข้ารับราชการที่กรมศิลปากร และได้ประกอบอาชีพนี้มา โดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตในอนาคต

ในขณะนี้ยังไม่คิดที่จะเปลี่ยนอาชีพ จะยังคงยึดอาชีพรับราชการที่ทำอยู่ในปัจจุบันต่อไปจนกว่าจะเกษียณอายุราชการ ชีวิตในอนาคตต้องการความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ เป็นที่รักของประชาชน ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.6 ครอบครัวและเครือญาติ พ.ค.ท. ไพรสนธ์

พ.ค.ท. ไพรสนธ์ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นหญิง 2 คน เป็นชาย 2 คน สำหรับ พ.ค.ท. ไพรสนธ์ เป็นบุตรคนที่ 3 มีพี่สาว 1 คน น้องสาว 1 คน และ พี่ชาย 1 คน พี่สาว และ พี่ชายแต่งงานและมีครอบครัวแล้ว ส่วนน้องสาว ยังมีได้แต่งงาน ครอบครัวมีความสนิทสนมกันพอสมควร โดยเฉพาะน้องสาวคนเล็ก ซึ่งยังไม่แต่งงานและเป็นเพื่อนของภรรยา ก็จะสนิทสนมกันเป็นพิเศษ โดยปกติทุกวันหยุดหากใครไม่มีการกิจใดก็จะเดินทางมาเยี่ยมเยียนที่บ้านอยู่เสมอ ยกเว้น พ.ค.ท. ไพรสนธ์ คนเดียวที่ไม่ค่อยจะอยู่พบพี่ พบน้อง เนื่องจากงานในหน้าที่ราชการ

ภรรยาของ พ.ค.ท. ไพรสนธ์ เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด รักชอบพอกันตั้งแต่สมัยที่เรียนหนังสืออยู่ในมหาวิทยาลัย มีบุตรด้วยกัน 1 คน เป็นชาย อายุ 7 ขวบ

ชีวิตประจำวัน

พ.ค.ท. ไพรสนธ์ ตื่นนอนประมาณ 07.00 น. หลังจากรับประทานอาหารเช้า เดินทางไปทำงานที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในช่วงเย็นเวลากลับบ้านไม่แน่นอน แต่โดยปกติเป็นเวลาประมาณ 19.00 น. เดินทางกลับบ้านพัก ถึงบ้านเวลาประมาณ 21.00 น. โดยปกติครอบครัวจะร่วมรับประทานอาหารเย็น - เย็นด้วยกันทุกวัน ยกเว้น พ.ค.ท. ไพรสนธ์ คนเดียว เนื่องจากเวลากลับไม่แน่นอน และตอนเช้าต้องออกไปทำงานแต่เช้า เวลาพักผ่อนหลับนอนไม่แน่นอน โดยปกติ ประมาณ 24.00 น. ชีวิตจะเป็นไปในลักษณะเช่นนี้ตลอด และนาน ๆ ครั้งในช่วงวันหยุด จะพาครอบครัว ไปจับจ่ายซื้อของใช้ตามห้างสรรพสินค้า และดูหนัง เป็นครั้งคราว

ประสบการณ์ในค่านอุบัติเหตุจราจรการขับขี่ ปี 2540 เกิดขึ้น 1 ครั้ง เป็นอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในลักษณะเฉี่ยวชน ระหว่างที่จะแซงขึ้นหน้ารถแท็กซี่ ที่จอดรับผู้โดยสารอยู่ข้างถนน ไม่มีผู้ใดได้รบกวนเจ้า!

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

อุบัติเหตุจราจรเป็นสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของปัญหาจราจร เพราะการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ถึงแม้จะไม่เกิดความรุนแรง แต่กว่าคู่มือจะตกลงค่าเสียหาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางไปถึงที่เกิดเหตุ ทำแผนที่เกิดเหตุเสร็จสิ้น หรือแอมบิวล์ที่กีดขวางการจราจรออกไปจากถนนได้ต้องใช้เวลานานพอสมควรกว่าจะแอมบิวล์ที่เกิดอุบัติเหตุที่กีดขวางการจราจรออกจากกันได้ การขับขี่ด้วยความไม่ประมาท มีวินัย ไม่เห็นแก่ตัว ให้เกียรติผู้ขับขี่คนอื่น จะช่วยลดปัญหาการเกิดอุบัติเหตุการจราจรลงได้ และจะช่วยแก้ไขปัญหารถติดได้อีกทางหนึ่ง การกวดขันวินัยจราจรของเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่ง

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัย ได้ 1 ปี จึงได้ไปสอบแข่งขันเข้ารับราชการตำรวจ และได้ประกอบอาชีพนี้มา โดยตลอดจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตในอนาคต

ในขณะนี้ ยังจะไม่คิดที่จะเปลี่ยนอาชีพ จะยังคงยึดอาชีพรับราชการที่ทำอยู่ในปัจจุบันต่อไปจนกว่าจะเกษียณอายุราชการ ชีวิตในอนาคตต้องการความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ เป็นที่รักของประชาชน ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน มีชีวิตครอบครัวที่อบอุ่น

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 7

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายชนพล
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.อ.วิเชียร มุริจันทร์ นิตินิธิปริญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ สถานีตำรวจนครบาลคอนเือง
 วันที่ 25 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 09.30 น.

ลักษณะทางสังคม

ชนพล เป็นชายไทย อายุ 25 ปี จบการศึกษาระดับ ปวส. ปัจจุบันพักอยู่ใน หมู่บ้าน เมืองทอง เขตคอนเือง กรุงเทพมหานคร อาชีพเป็นเจ้าของพนักงานรัฐวิสาหกิจ (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) ยังไม่มีครอบครัว

บุคลิกภาพ

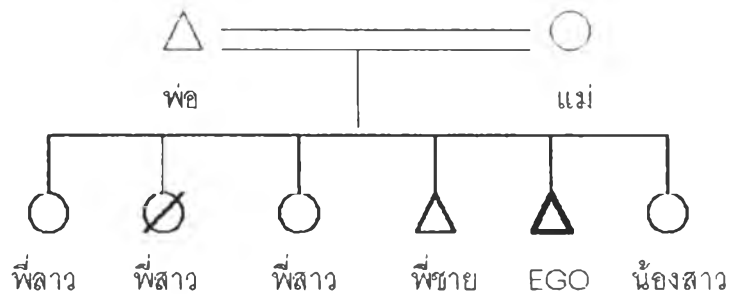
ชนพล เป็นคนเรียบร้อย เป็นคนจริงจังต่องานมีความรับผิดชอบ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ มีความเป็นกันเองตอบคำถามด้วยความตั้งใจ เสียง คัง ฟังชัด มีความมั่นใจ ความคิดอ่านรวดเร็ว รอบรู้ต่อเหตุการณ์สถานการณ์ปัจจุบัน ชนพล สูง ประมาณ 168 ซม. รูปร่างท้วม ผิวดำแดง การแต่งกาย สะอาดเรียบร้อย

ประวัติชีวิต

ชนพล เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด ครอบครัวของบิดา มารดา ประกอบอาชีพค้าขายวัสดุก่อสร้าง หลังจากจบการศึกษาในระดับ ปวส. เข้าทำงานที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยได้รับความช่วยเหลือจากญาติซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของการ ไฟฟ้า ปัจจุบันพักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.7 ครอบครัวเครือญาติ ชนพล

ชนพล มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 6 คน เป็นชาย 2 เป็นหญิง 4 ชนพล เป็นคนที่ 5 ครอบครัวของ ชนพล มีความสนิทสนมกัน โดยเฉพาะพี่สาวคนโต มีความสนิทสนมมากกว่าพี่คนอื่น เวลามีปัญหาทั้งในหน้าที่การงานที่รับผิดชอบ และชีวิตส่วนตัว ก็จะไปขอรับคำปรึกษาอยู่เสมอ แม้พี่สาว จะแต่งงานและแยกครอบครัวไปแล้วก็ตาม พี่สาวคนที่สอง เสียชีวิตแล้วเมื่อปี 2539 จากอุบัติเหตุจากรถ ระหว่างเดินทางไปติดต่อบุคลากรกับลูกค้าที่จังหวัด สระบุรี พี่สาวคนที่สาม และพี่ชายแต่งงานแล้ว พี่สาวแยกครอบครัวไปอยู่ที่บ้านสามี ส่วนพี่ชายยังอยู่กับครอบครัวของบิดา มารดา รวมกับชนพล และ น้องสาวอีกคน ซึ่งมีได้แต่งงาน คอยดูแลกิจการของครอบครัว

ชีวิตประจำวัน

ชนพล จะออกจากบ้านไปทำงานเวลาประมาณ 07.30 น. ของทุกวันทำการ โดยจะขับรถออกจากหมู่บ้านไปตามถนนวิภาวดีรังสิต ถึงที่ทำงานประมาณ 08.30 น. และกลับบ้านเวลาประมาณ 16.30 น. ถึงบ้านเวลาประมาณ 17.45 น. สำหรับอาหารทั้งมือเช้า และเย็น จะรับประทานที่บ้านพักร่วมกับครอบครัว ส่วนมือเที่ยงจะหารับประทานยังที่ทำงาน

สำหรับในวันหยุด จะช่วยครอบครัวดูแลกิจการที่บ้าน และออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนฝูงรุ่นราวคราวเดียวกันตามสมควร ตามแหล่งท่องเที่ยวทั่วไป ห้างสรรพสินค้า

ประสบการณ์ขับขีรถยนต์ โดยปกติการเดินทางไปไหน ไม่ว่าจะไปกับครอบครัว หรือเดินทางไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ชนพล จะเป็นผู้ขับรถเอง เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมหลายครั้งเนื่องจากฝ่าฝืนกฎจราจร และประสบอุบัติเหตุในลักษณะชนท้ายรถคันอื่น แต่ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ในปี 2539 จำนวน 2 ครั้ง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เห็นว่ารถในท้องถนน โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับพื้นผิวถนนทำให้เกิดปัญหาการติด การควบคุมปริมาณของรถจะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรได้ สำหรับตนเองแล้ว เนื่องจากการขนส่งสาธารณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันขาดคุณภาพ และแออัดยัดเยียด ประกอบกับครอบครัวบิดา มารดา ของตนประกอบธุรกิจค้าขาย การใช้รถยนต์ จึงมีความจำเป็น การปรับปรุงคุณภาพรถขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะรถโดยสารประจำทาง จะทำให้คนเลิกใช้รถยนต์ส่วนบุคคล และหันมาใช้รถโดยสารประจำทางมากขึ้น ซึ่งจะ使得การจราจรมีความคล่องตัวมากขึ้น ปัญหาการติดจะลดน้อยลง

การประกอบอาชีพ

นอกจากการช่วยบิดา มารดา ดูแลกิจการเป็นครั้งคราวแล้ว การทำงานที่การไฟฟ้าเป็นอาชีพแรกที่ตนต้องรับผิดชอบอย่างจริงจัง แม้รายได้ไม่มากนักแต่ก็แบ่งเบาค่าใช้จ่ายของบิดา มารดา ได้มาก ขณะนี้ยังไม่คิดจะเปลี่ยนงาน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ยังคงจะประกอบอาชีพนี้ต่อไป แต่หากไม่เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน อาจจะทำออกมาประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือออกมาช่วยกิจการครอบครัว

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 8

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายประสงค์
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.อ.วิเชียร มูริจันทร์ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ สถานีตำรวจนครบาลพลโยธิน
 วันที่ 25 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 15.30 น.

ลักษณะทางสังคม

ประสงค์ เป็นชายไทย อายุ 30 ปี เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด จบการศึกษา
 ระดับปริญญาตรี ปัจจุบันมีบ้านพักอยู่ที่ แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร อาชีพค้า
 ขาย มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 2 คน เป็นชายทั้งสองคน ภรรยาช่วยกิจการที่บ้าน

บุคลิกภาพ

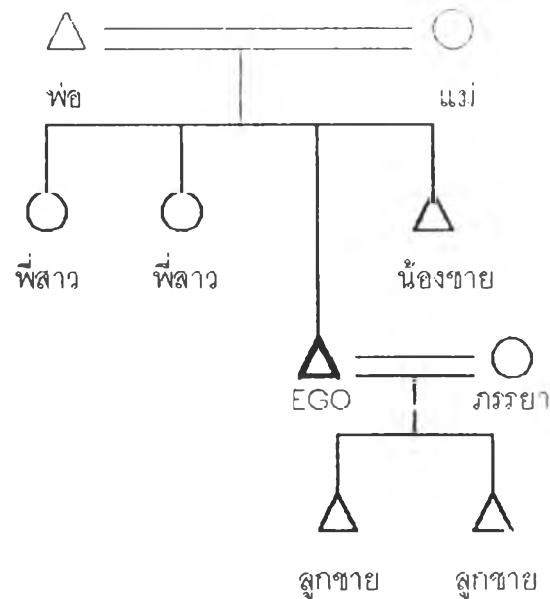
ประสงค์ เป็นคนเรียบร้อย เป็นคนจริงจังต่องาน มีความรับผิดชอบ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อ
 เพื่อน ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ มีความเป็นกันเองตอบคำถามด้วยตั้งใจ เสียงดัง ฟัง
 ชัด มีความมั่นใจ ความคิดอ่านรวดเร็ว รอบรู้ต่อเหตุการณ์บ้านเมืองปัจจุบัน สูงประมาณ 170 ซม.
 รูปร่างท้วม ผิวดำแดง การแต่งกาย สะอาดเรียบร้อย

ประวัติชีวิต

ประสงค์ เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด ครอบครัวของบิดา มารดา ประกอบ
 อาชีพธุรกิจส่วนตัว หลังจากจบการศึกษาได้แต่งงาน และแยกครอบครัวไปประกอบอาชีพส่วนตัว โดย
 เปิดร้านค้าขายเครื่องนอน เครื่องเฟอร์นิเจอร์ตกแต่งบ้าน อยู่ที่ แขวงคลองถนน เขตสายไหม มีบุตร 2
 คน เป็นชายทั้งสองคน คนโตอายุ 5 ขวบ คนเล็ก อายุ 2 ขวบ ภรรยา ช่วยดูแลธุรกิจของครอบครัว
 โดยรับผิดชอบด้านการเงินการบัญชี

ครอบครัวและเครือญาติ

ไคอะแกรมที่ 5.8 ครอบครัวเครือญาติ ประสงค์

ประสงค์ มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกัน 4 คน เป็นชาย 2 เป็นหญิง 2 โดยประสงค์ เป็นคนที่ 3 มีพี่สาว 2 คน น้องชาย 1 คน ครอบครัวของ ประสงค์ มีความสนิทสนมกันทุกคนทั้งพี่และน้อง การประกอบกิจการค้าที่ประสงค์ดำเนินการอยู่ก็ได้รับการสนับสนุนจากบิดา มารดา พี่สาวคนโตแต่งงานและแยกครอบครัวไป แต่ยังช่วยบิดา มารดา ดูแลกิจการของครอบครัวอยู่ พี่สาวคนรองแต่งงานแล้วช่วยครอบครัวบิดา มารดา ดูแลกิจการ ส่วนน้องชายกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประสงค์มีบุตร 2 คน เป็นชายทั้งสองคน คนโตอายุ 5 ขวบ คนเล็ก อายุ 2 ขวบ

ชีวิตประจำวัน

ประสงค์ ตื่นนอนเวลาประมาณ 06.30 น. ของทุกวัน และขับรถไปส่งบุตรที่โรงเรียนอนุบาล ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านพักประมาณ 500 เมตร และกลับมาช่วยภรรยา และคนงานจัดเตรียมร้าน และหลังจากนั้น บางวันจะออกไปติดต่อลูกค้า สำนวณความต้องการของตลาด และติดต่อ โรงงานผลิต หรือแหล่งผลิตสินค้าตามที่ตลาดต้องการ

ประสบการณ์ขับขีรถยนต์ โดยปกติการเดินทางไปไหนกับครอบครัว ซึ่งไม่ใช้การทำงานตามปกติ ประสงค์ จะเป็นผู้ขับรถ แต่ถ้าเป็นช่วงเวลาที่งานจะให้คนงานขับรถ เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมหลายครั้งเนื่องจากฝ่าฝืนกฎจราจร และประสบอุบัติเหตุในลักษณะเฉี่ยวชนรถคันอื่น ไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ในปี 2540 จำนวน 3 ครั้ง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เห็นว่ารถในท้องถนน โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับพื้นผิวถนนทำให้เกิดปัญหาการติด การควบคุมปริมาณของรถจะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรได้ สำหรับธุรกิจของตนเองจำเป็นต้องรถในการขนส่งสินค้า และออกไปติดต่อลูกค้า การใช้รถยังเป็นสิ่งจำเป็น แต่ก็ได้พยายามลดการใช้รถยนต์ส่วนตัวลง กรณีที่ไม่จำเป็นก็จะใช้รถยนต์ประจำทาง

การประกอบอาชีพ

เนื่องจากเห็นความสำเร็จของบิดา มารดา ในการประกอบอาชีพค้าขายมาโดยตลอด รวมทั้งพี่น้องให้การสนับสนุน หลังจากสำเร็จการศึกษาและแต่งงานมีครอบครัวจึงได้ยึดอาชีพค้าขายเลี้ยงครอบครัว โดยมีภรรยาคอยช่วยเหลืออีกแรงหนึ่ง

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ยังคงจะประกอบอาชีพนี้ต่อไป และมีโครงการจะขยายสาขาออกไปให้มากขึ้นอีก เพื่อจะได้มีส่วนแบ่งทางคลาคนมากขึ้น ถ้าภาพการทางเศรษฐกิจเอื้ออำนวย

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 9

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายแดง
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.อ.วิเชียร มูริจันทร์ นิลิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ งาน 4 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจจราจร
 วันที่ 30 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 10.30 น.

ลักษณะทางสังคม

แดง เป็นชายไทย อายุ 23 ปี เกิดที่ ต.น้ำคำ อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด เรียนจบการศึกษา
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนบ้านน้ำคำ ปัจจุบันประกอบอาชีพเป็นลูกจ้างทำหน้าที่ขับรถขนส่ง
 สินค้าให้กับร้านเพิ่มเกียรติเฟอร์นิเจอร์ ยังไม่มีครอบครัว ปัจจุบันพักอยู่กับนายจ้างที่ ถนนกรุงเทพ -
 นนทบุรี แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

บุคลิกลักษณะ

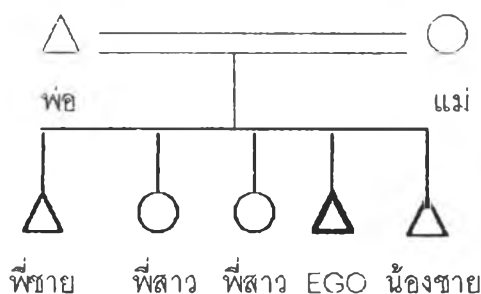
แดง เป็นคนเรียบร้อย ขยัน พุคน้อย มีความรับผิดชอบต่อพ่อแม่และหน้าที่การงานที่
 ได้รับมอบหมาย ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ มีความเป็นกันเองตอบคำถามด้วยตั้งใจ
 เสียงเบา ต้องย่ำคำถามอยู่บ่อยๆ สำเนียงการพูดออกสำเนียงทางภาคอีสาน สูงประมาณ 165 ซม. รูปร่าง
 ร่าเริง ผิวดำแดง การแต่งกาย เรียบร้อย

ประวัติชีวิต

แดง เกิดที่ ต.น้ำคำ อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด เรียนจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 ครอบครัวของแดง มีอาชีพทำนา การศึกษาไม่จำเป็นต้องสูง เรียนจบเพียงชั้นประถม พออ่านออกเขียน
 ได้ก็เพียงพอแล้ว แต่ระยะหลังอาชีพทำนาไม่ค่อยจะได้ผล เนื่องจากความแห้งแล้งกันดาร ฝนตกน้อย
 การทำนาไม่ได้ผล จึงได้เข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร โดยเป็นเด็กประจำรถคอยรับ และส่ง
 สินค้าอยู่ที่ร้านเพิ่มเกียรติเฟอร์นิเจอร์ และมีโอกาสได้ฝึกหัดขับรถกับรุ่นพี่ที่ทำงานอยู่ก่อน จนเกิด
 ความชำนาญ และเจ้าของร้านเห็นความสามารถ จึงได้ให้มาช่วยขับรถส่งสินค้าสลับเปลี่ยนกันกับคนขับ
 รถเพื่อนร่วมงานอีกคน รายได้จากค่าจ้าง ส่วนหนึ่งแดง จะส่งไปให้ บิดา มารดา ที่ จ.ร้อยเอ็ด ทุก
 เดือน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของน้องชายที่กำลังเรียนหนังสืออยู่ที่ โรงเรียนประจำจังหวัด

ครอบครัวและเครือญาติ

โครงสร้างที่ 5.9 ครอบครัวเครือญาติ แดง

แดง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็นชาย 3 เป็นหญิง 2 โคข แดง เป็นคนที่ 4 มีพี่สาว 2 คน พี่ชาย 1 น้องชาย 1 คน ครอบครัวของ แดง มีความสนิทสนมกันทุกคน ถึงแม้ว่าแดงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร แต่ก็มิได้ทำให้แดง ห่างเหินครอบครัวแต่อย่างใด ทุกวันหยุด โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ ครุษจีน ครุษสงกรานต์ ซึ่งนายจ้างหยุดงานให้หลายวัน แดง จะกลับไปเยี่ยมบ้านที่ต่างจังหวัดทุกครั้ง เว้นแต่นายจ้างจะพาคนงานซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 5 คน ไปเที่ยวพักผ่อนตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ซึ่งมีไม่บ่อยครั้งนักก็จะไม่กลับบ้านที่ต่างจังหวัด

ชีวิตประจำวัน

แดง ตื่นนอนเวลาประมาณ 06.30 น. ของทุกวัน หลังจากทำธุระส่วนตัวเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะช่วยเพื่อน ๆ ตกแต่งหน้าร้าน และเวลาประมาณ 08.00 รับประทานอาหารเช้า โดยปกติผู้ที่พักอาศัยอยู่ที่ร้าน ทางเจ้าของร้านจะจัดอาหารเลี้ยงทุกมื้อ เวลาเลิกงานในแต่ละวัน ไม่นานอน บางวันนำสินค้าไปส่งลูกค้าไกล การจราจรติดขัด เดินทางกลับถึงที่ทำงานช้า ก็จะเลิกช้า หรือมีค หรือคิก

ประสบการณ์ขับซึ่รถยนต์ รถที่ใช้ขนส่งสินค้า โดยปกติเป็นรถปิคอัพ การขนส่งสินค้าก็จะวิ่งช้า เพราะการวิ่งเร็วอาจทำให้สินค้าชำรุดเสียหายก่อนถึงมือลูกค้าได้ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจึงมักเป็นวีรรถอื่นชนท้าย โดยในปี 2541 ถูกชนท้าย 3 ครั้ง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เห็นว่ารถในท้องถนน โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ผิวดถนนทำให้เกิดปัญหาจราจรติด การควบคุมปริมาณของรถจะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรได้

และทางหน่วยงานของทางราชการต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนขยายธุรกิจออกไปตามภาคต่าง ๆ ให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ โดยเฉพาะในภาคอีสาน เพื่อสกัดกั้นแรงงานจากชนบทเข้าสู่เมือง ซึ่งจะช่วยให้ปัญหาการจราจรลดน้อยลงได้ทางหนึ่ง

การประกอบอาชีพ

เนื่องจาก แคง มีความรู้ น้อย และงานที่ถนัดก็คือการใช้กำลัง เช่น การทำนา การรับจ้างทั่วไป เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร ครั้งแรกเป็นเด็กประจํารถขนส่งสินค้า และต่อมาได้มีโอกาสพัฒนาฝีมือมาเป็นคนขับรถ และยึดอาชีพนี้มาจนถึงปัจจุบัน

ชีวิตในอนาคต

ถ้าชีวิตในอนาคต เนื่องจากมีความรู้ น้อย และงานหลักที่ถนัดก็คือการใช้แรงงานทุกประเภท และหากมีทุนมากพออยากมีรายจ่ายเฟอร์นิเจอร์เป็นของตนเองสักร้าน

ผู้ให้สัมภาษณ์ คนที่ 10

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายพงษ์ธร
 ผู้สัมภาษณ์ ร.ศ.อ.วิเชียร นูริจันทร์ นิติศปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่ งาน 4 กองกำกับการ 2 กองบังคับการตำรวจจราจร
 วันที่ 30 พฤษภาคม 2541 เวลาประมาณ 14.30 น.

ลักษณะทางสังคม

พงษ์ธร เป็นชายไทย อายุ 40 ปี จบการศึกษาระดับ ปวช. มีบ้านพักอยู่ในพื้นที่ เขต จตุจักร กรุงเทพมหานคร อาชีพรับราชการที่กรมการขนส่งทางบก หมอชิต มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 3 เป็นหญิง 2 ชาย 1 คน บุตรสาวคนโต อายุ 16 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 4 บุตรสาวคนรอง อายุ 14 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 2 ส่วนบุตรชายคนสุดท้อง อายุ 5 ปี เรียนหนังสืออยู่ชั้นอนุบาล 3 ธรรมชาติอาชีพแม่บ้าน และดูแลลูก ๆ ที่บ้าน

บุคลิกภาพ

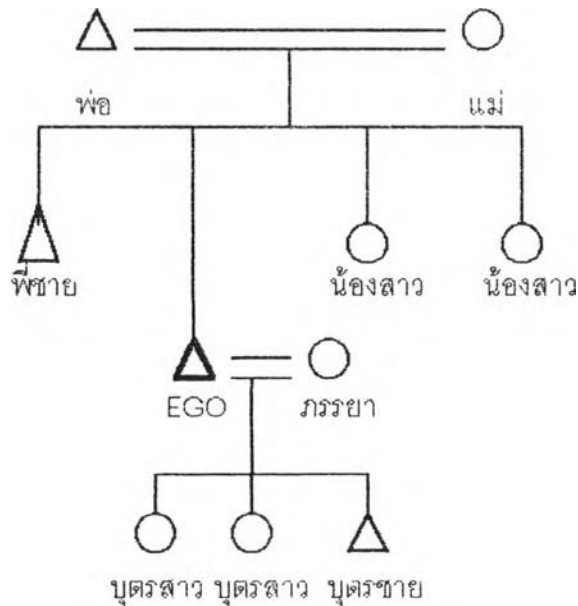
พงษ์ธร เป็นคนเรียบร้อย จริงจังต่องาน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชยัน พุคน้อย เป็นคนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อเพื่อน ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ มีความเป็นกันเองตอบคำถามด้วยตั้งใจ เสียงดังฟังชัด เป็นคนมีความมั่นใจ ความคิดความอ่านรวดเร็ว รอบรู้ต่อเหตุการณ์ ปัจจุบันเป็นอย่างดี สูงประมาณ 168 ซม. รูปร่างผอม ผิวคำแดง การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย

ประวัติชีวิต

พงษ์ธร เป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยกำเนิด เกิดที่เขตพระโขนง ครอบครัวมีฐานะปานกลาง มารดาเปิดร้านอาหารข้าวแกงอยู่ในตลาดคลองเตย บิดาเสียชีวิตแล้ว ประมาณ 4 ปีที่ผ่านมา หลังจากสำเร็จการศึกษา ก็ได้เข้ามาทำงานที่กรมการขนส่งทางบก ซึ่งแต่ก่อนหน้านั้นหน่วยงานของกรมการขนส่งยังมีงานในความรับผิดชอบไม่มากเหมือนเช่นในปัจจุบัน เพราะรับผิดชอบเฉพาะรถบรรทุกขนาดใหญ่เท่านั้น พงษ์ธร แต่งงานกับเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน ปัจจุบันลาออกเลี้ยงลูกอยู่ที่บ้าน

ครอบครัวและเครือญาติ

ไคอะแกรมที่ 5.10 ครอบครัวเครือญาติ พงษธร

พงษธร มีพี่น้องร่วมบิดา มารดาเดียวกันรวม 4 คน เป็นชาย 2 เป็นหญิง 2 พงษธร เป็นคนที่ 2 ครอบครัวของ พงษธร มีความสนิทสนมกันทุกคน เมื่อครั้งยังอยู่ในวัยเรียน พงษธร รวมทั้งพี่ชายและน้อง ๆ ทุกคนจะต้องช่วยกันทำงานที่ร้าน โดย พงษธร กับพี่ชาย จะสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันขับรถรับส่งมารดาและน้องสาวไปจ่ายตลาดแต่เช้ามีคเกือบทุกวัน ส่วนน้องสาวก็จะช่วยจัดเตรียมข้าวของที่ร้านเสร็จแล้วถึงจะเดินทางไปโรงเรียน หลังจากที่ได้งานทำและแต่งงานแล้วได้แยกครอบครัวออกจากบิดามารดา ไปอยู่ใกล้ ๆ กับสถานที่ทำงาน บริเวณเขตจตุจักร

ชีวิตประจำวัน

พงษธร จะออกจากบ้านไปทำงานเวลาประมาณ 07.30 น. โดยจะขับรถไปส่งบุตรสาวไปโรงเรียนย่านลาดพร้าว แล้วจึงเดินทางต่อไปที่ทำงาน ถึงที่ทำงานเวลาประมาณ 08.30 น. แต่หากวันใดการจราจรติดขัดมากก็อาจจะใช้เวลาไปบ้าง แต่ก็ไม่บ่อยครั้งนัก สำหรับลูกชายคนเล็กนั้นภรรยาจะเป็นผู้ดูแลรับ ส่งไปโรงเรียนเอง พงษธร กลับถึงบ้านเวลาประมาณ 17.00 น. ส่วนลูกสาวจะให้กลับบ้านเอง โดยปกติบุคคลในครอบครัวทุกคนจะร่วมรับประทานอาหารด้วยกัน ทั้งมือเช้า และเย็น ส่วนมือเที่ยงต่างคนต่างหารับประทาน ชีวิตของ พงษธร จะเป็นเช่นนี้โดยตลอด และนานครั้งก็จะพาครอบครัวไปรับประทานอาหารมือเย็นนอกบ้าน หรือ ไปเยี่ยมมารดาและน้อง ๆ ที่คลองเตยบ้างเป็นครั้งคราว

ประสบการณ์ขับขี่รถยนต์ พงษ์ธร มีประสบการณ์ในการขับขี่รถยนต์ มาตั้งแต่เข้าทำงานที่กรมการขนส่ง เนื่องจากหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวข้องอยู่กับการขับขี่มา โดยตลอด ดังนั้นความชำนาญในการขับขี่จึงมีอยู่มากพอสมควร แม้ระยะหลังจะได้เปลี่ยนหน้าที่การทำงานไปรับผิดชอบด้านงานทะเบียนรถยนต์ แต่ยังใช้รถอยู่ทุกวัน ในการขับขี่เคยประสบอุบัติเหตุในลักษณะเฉี่ยวชนซึ่งไม่มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ในปี 2540 จำนวน 1 ครั้ง ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นก็เป็นความผิดของคู่กรณี

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เห็นว่ารถในท้องถนน โดยเฉพาะรถยนต์ส่วนบุคคลมีปริมาณมากเกินไป ไม่สอดคล้องกับพื้นที่ผิวดิน จึงทำให้เกิดปัญหาจราจร การควบคุมปริมาณของรถจะสามารถแก้ไขปัญหาการจราจรติดขัดได้ สำหรับตนเองแล้วเนื่องจากระบบการขนส่งสาธารณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบันขาดคุณภาพและแออัดคับแคบ ประกอบกับจะต้องไปส่งบุตรสาวที่โรงเรียน คนและครอบครัวจึงจำเป็นต้องเลือกซื้อรถยนต์มาใช้ การปรับปรุงคุณภาพรถขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะรถโดยสารประจำทาง น่าจะทำให้ปริมาณของผู้ใช้รถยนต์ส่วนตัวน้อยลง และหันมาใช้รถโดยสารประจำทางมากขึ้น จึงจะทำให้การจราจรมีความคล่องตัวขึ้น เพราะปริมาณของรถในถนนจะน้อยลง และจะส่งผลให้ปัญหาจราจรติดคายน้อยลง

การประกอบอาชีพ

เมื่อครั้งยังเรียนหนังสืออยู่กับบิดา มารดา จะช่วยงานที่ร้านขายอาหารของครอบครัว เว้นแต่เป็นช่วงเวลาใกล้สอบ บิดา มารดา ก็จะไม่ให้เข้าไปช่วยงาน แต่จะให้ไปอ่านตำหรับตำราแทน เว้นแต่จะมีลูกค้าเข้าร้านเป็นจำนวนมาก จึงให้มาช่วยงาน เมื่อเรียนจบ ได้งานทำและแต่งงานมีครอบครัวก็ยึดอาชีพนี้มา โดยตลอด ไม่เคยเปลี่ยนงานและตั้งใจจะทำไปจนกว่าจะเกษียณอายุราชการ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคต ยังคงจะประกอบอาชีพนี้ต่อไปจนเกษียณอายุ และปัจจุบันคนกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี และเมื่อจบการศึกษาหวังไว้ว่าจะมีโอกาสเลื่อนตำแหน่งที่ดี และสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน